

JOSEF POSPÍŠIL

ŽIVOTOPIS

Dětství

Josef Pospíšil se narodil 26. 9. 1941 ve Velkých Pavlovicích. Měl dva sourozence, o 6 let starší sestru a 1 rok a půl mladšího bratra. Jeho otec byl správce šlechtitelské stanice, ale ani ne rok po narození pana Pospíšila, byl jeho otec přeložen do Prahy. Skoro celý život tedy prožil v Praze. Až do roku 1951 žili v Zikově ulici poblíž arcibiskupského paláce. Barvitě si pamatuje konec války, kdy mu byly necelé 4 roky. Naproti jejich domu byla vysoká škola průmyslo-technologická, kde měli SS svoje zbraně, se kterými si po válce chodil s bratrem hrát.

V sedmi letech přišel o tatínka při autohavárii. Maminka se silněji přimkla k víře, což bylo od roku 1948 považováno za nežádoucí. Roku 1951 se museli vystěhovat z původního bydliště do Ruzyně blízko věznice. Zažil několik útěků vězňů.

Do Ruzyně chodil na základní školu.

Vzdělání a zaměstnání

Vystudoval střední průmyslovou strojní školu v Kladně a poté se hlásil na vysokou školu strojní v Ostravě, kam ho ale nevzali a odůvodnili to tím, že měl nedostačující praxi. Toto rozhodnutí vnímal jako bolševickou buzeraci. Roční praxi splnil ve spojených ocelárnách (SONP) v Kladně. Po jejím dokončení nastoupil rovnou do pracovního poměru. Našel zaměstnání ve Výzkumném ústavu hutnictví železa v Praze, kde pracoval třicet let.

Vojna a rodina

Roku 1961 narukoval do Jičína na vojnu jako dělostřelec. Později byl pan Pospíšil přeložen do ochranných jednotek do Olomouce. Zde našel v kádrových materiálech: „Matka, náboženský fanatik, ovlivňuje svoje děti“, což byl důvod, proč ho nepřijali na vysokou školu.

Na vojně, na koncertě potkal svou ženu, se kterou je již 57 let šťastně ženatý a má jednoho syna.

1989

Tento rok pro něho byl zlomový, protože konečně mohl být nezávislý.

Po sametové revoluci si roku 1990 pan Pospíšil a jeho spolupracovník založili firmu Fopos. Firma byla velice úspěšná.

Zájmy

Přestože je pan Pospíšil v důchodu stále je aktivní a zajímá se o umění. Ručně vyřezává modely barokních soch. Inspirací jsou mu sochy z dílny Matyáše Bernarda Brauna. Také sbírá obrazy.

Důležitá je pro něj myšlenka: „Svoboda, demokracie a prosperita je veliká věc, ale nespadlo to samo z nebe a stálo to mnoho lidí úsilí a životy.“

